

Uvodne besede

Katoliška cerkev sama sebe označuje za krščansko cerkev, katoliki pa naj bi bili kristjani. Ali je to res? Kdo je lahko kristjan in katera organizacija ali skupina se lahko imenuje krščanska? Da bi se to ugotovilo, je treba katoliški nauk in dejanja meriti v smislu Jezusovih besed »po dejanjih jih boste spoznali«. Merila za presojo nauka ter dejanj in opustitev katoliške cerkve in njenih članov za presojo, ali gre za krščansko cerkev ali ne, so zato v Jezusovem Govoru na gori in v Desetih Božjih zapovedih – iz njih je namreč razvidno to, kar je krščansko in s tem dobro. Kar ne ustreza Govoru na gori in Božjim zapovedim, pa je nekrščansko in s tem slabo. Ker sta v veri samo dva pola, božanski ali nebožanski, vmesnega stanja namreč ni, zato vse, kar ni v skladu z Govorom na gori in Desetimi božjimi zapovedmi (božansko), pade v kategorijo besed, kot so zlo, satan, demon, hudič (nebožansko) Vsebina omenjenih besed je torej verska in posledično religiozna. Zato se v tej knjigi pojavljajo besede, kot so zlo, satan, demon ... v različnih izpeljankah kot izraz slabega in kažejo na to, kam spadajo dejanja ali opustitve ravnanj s strani katoliške cerkve in njenih vernikov in seveda tudi uradni cerkveni nauk. »Kdor misli, da je kristjan, ker obiskuje cerkev, se moti. Saj ne postanemo noben avto, če stojimo v neki garaži,« je dejal teolog, zdravnik in filozof Albert Schweizer.

Mnogi ugledni posamezniki so se jasno izrazili, kam spada cerkev.¹ Tako je Mahatma Gandhi leta 1920 dejal: »Trdno sem prepričan, da današnja Evropa ne uresničuje Božjega Duha in kristjanstva, ampak satanov duh. In satan ima največji uspeh tam, kjer se pojavi z Božjim imenom na ustnicah. Menim, da evropsko krščanstvo pomeni klevetanje Jezusovega kristjanstva.«² Ali je danes kaj drugače? Svetovno znani nemški strokovnjak za cerkveno zgodovino Karlheinz Deschner je dejal, da na svetu ni organizacije, ki bi bila v antiki, vključno s srednjim in novim vekom ter posebno v 20-tem stoletju tako obremenjena z zločini kot rimsko-katoliška cerkev.³ Rafael Rodriguez Guillen, bivši katoliški monsignor in vatikanski zgodovinar je dejal, da je katoliška cerkev v imenu krščanstva postala najbolj vplivna mafija na tem planetu. Pravi, da je bil zaslepljen, misleč, da služi Kristusu, vendar je kasneje odkril, da je to velika laž in da je služil najbolj satanski, diktatorski politični državi na tem planetu. Katoliška cerkev ni nič boljša

¹ Izraz cerkev se nanaša na katoliško cerkev, če ni drugače navedeno.

² *Kdo sedi na Petrovem stolu*, 3. del, str. 146.

³ <https://www.cerkveno-nasilje.eu/> (8.10.2024).

kot satanska pošast, njo je vedno zanimalo samo moč in denar, še meni.⁴

Veliki nemški pesnik Goethe je v zvezi s cerkvijo dejal: »Gotovo je veliko neumnosti v cerkvenih pravilih, ampak ona hoče vladati, imeti pa mora neuko množico, ki se uklanja in je nagnjena k temu, da se pusti obvladovati. Visoka, bogato plačana in obdarovana duhovščina se ničesar bolj ne boji, kot razsvetljevanja podrejenih množic.«⁵

Mogoče bi se dalo v načelnem smislu glede statusa katoliške cerkve uporabiti besede J. Roberta Oppenheimerja, »očeta« atomske bombe, ki mu je ob eksploziji prve takšne bombe v puščavi prišla na misel vrstica iz Bhagavad-Gite: »Postal sem smrt, tisti, ki bo uničil svet.« Ali ni tudi katoliška cerkev postala oz. prinesla smrt nepreglednemu številu živih bitij? In s tem uničevala svet in naravo, kar se še zdaj množično dogaja.

Ali je mogoče katoliška cerkev globoka država ali teta iz ozadja?

⁴ *Cerkvena prevara z etiketo*, str. 166 in 167.

⁵ *Kdo sedi na Petrovem stolu*, 2. del, str. 69.

Začetna razmišljanja

Delovanje katoliške cerkve se dotika mnogih sfer družbenega življenja. Cerkev teži k temu, da bi si podredila celotno javno in zasebno sfero ter ju izkoristila za svoje egoistične interese. Ali ji to uspeva?

Katoliški vernik: cerkveni suženj?

Ko je neka oseba krščena, dobi status vernika v katoliški cerkvi. V cerkvenem katekizmu piše o krstu tudi naslednje:

- Po krstu se osvobodimo greha in se prerodimo v božje otroke; postanemo udje Kristusa in se včlenimo v Cerkev ter postanemo deležni pri njenem poslanstvu (...).

- Ker zakrament krsta pomeni osvoboditev od greha in njegovega začetnika, hudobnega duha, se izreče nad kandidatom eksorcizem (ali več eksorcizmov).

- Krst ne očisti človeka le vseh grehov, marveč tudi napravi iz novokrščenca novo stvar (...).

- Ko je krščenec postal ud Cerkve, ne pripada več sam sebi, temveč tistemu, ki je umrl in vstal za nas. Od tedaj naprej je poklican k temu, da se podreja drugim, da jim služi v občestvu Cerkve, da je cerkvenim predstojnikom poslušen ter jih uboga in da jih upošteva s spoštovanjem in ljubeznijo. Kakor je krst za krščenca vir odgovornosti in dolžnosti, tako mu daje tudi pravice v Cerkvi (...).

- Tisti, ki so s krstom prerojeni v božje otroke, so dolžni pred ljudmi izpovedovati vero, ki so jo po Cerkvi prejeli od Boga, in se udeleževati apostolske ter misijonske dejavnosti božjega ljudstva.

- Krst vtisne v dušo neizbrisno duhovno znamenje, pečat (character), ki posveti krščenca za bogočastje krščanske vere. Zaradi neizbrisnega znamenja je krst neponovljiv.⁶

Iz navedenega je razvidno, da dobi oseba s krstom poleg pravic tudi dolžnosti. Pri polnoletnih osebah to ni sporno, saj so se same prostovoljno odločile za krst in s tem za prevzem obveznosti. Kako pa je to na primer pri dojenčkih? Ali so se tudi ti prostovoljno odločili za prevzem obveznosti? Odgovor je seveda jasen: ne! V njihovem imenu so se odločili starši. Dojenčki so dobili velike obveznosti, ne da bi imeli možnost, da se glede teh obveznosti izrečejo oz. jih sploh spoznajo, in da jih svobodno sprejmejo, kar je tudi ena izmed bistvenih lastnosti moderne demokratične družbe.

⁶ *Katekizem katoliške Cerkve*, str. 331-345.

Še nekaj nadaljnjih dolžnosti krščencev, saj so po kanonskem pravu vsi verniki dolžni izpolnjevati tudi naslednje dolžnosti:

- S samim svojim načinom delovanja so dolžni ohranjati občestvo s Cerkvijo in naj zato zelo vestno izpolnjujejo dolžnosti, ki jih imajo tako do vesoljne kakor tudi do delne Cerkve, kateri po pravnih predpisih pripadajo. (kanon 209)

- Po svoji zmožnosti morajo sveto živeti in z vsemi močmi prispevati k rasti in nenehnemu posvečevanju Cerkve. (kanon 210)

- Prizadevati si, da se bo božje oznanilo odrešenja bolj in bolj širilo med vse ljudi vseh časov po vseh krajih zemlje. (kanon 211)

- V zavesti svoje odgovornosti so verniki dolžni izkazovati krščansko pokorščino temu, kar posvečeni pastirji, ki predstavljajo Kristusa, kot učitelji vere razlagajo ali kot voditelji Cerkve določajo. (kanon 212)

- Podpirati Cerkev v potrebah, da ji pomagajo pri bogočastju, delih apostolata, krščanski dobrodelnosti in dostojnem vzdrževanju služabnikov. (kanon 222)

- Pri izvrševanju svojih pravic ozirati se na skupni blagor Cerkve. (kanon 223)

- Ker je celotna Cerkev po svoji naravi misijonarska in je delo evangelizacije treba imeti za temeljno dolžnost božjega ljudstva, naj vsi verniki, zavedajoč se svoje odgovornosti, sprejmejo svoj delež pri misijonskem delu. (kanon 781)

Poleg tega v katekizmu piše, da so vsi verniki, torej krščenci, dolžni na podlagi katoliškega nauka po svoji vesti, da ne sledijo predpisom državnih oblasti, kadar ti nasprotujejo tudi naukom evangelija.⁷ Krščenec, torej tudi npr. mladostnik v starosti 17 let, je dolžan zanikati ustavo ali drug državni predpis, če ta nasprotuje katoliškemu evangeliju. In priti v konflikt s pravnim redom države, kjer živi.

Po katoliškem nauku se mora krščenec podrežati drugim in jim služiti v občestvu cerkve, poslušen mora biti cerkvenim dostojanstvenikom in jih ubogati (na primer tako, da bo šel kot vojak v vojno, ki jo bo cerkev označila kot pravično vojno, kjer bo moral ubijati ljudi in živali, uničevati okolje, skratka, povzročati pekel na zemlji in celo žrtvovati svoje življenje za interese cerkve), pred ljudmi mora izpovedovati vero in se udeleževati apostolske ter misijonske dejavnosti božjega ljudstva. Krščenec mora katoliško cerkev podpirati tudi gmotno.

⁷ *Katekizem katoliške Cerkve*, str. 563.

S krstom se torej pridobijo tudi dolžnosti, in kot je razvidno iz njih, gre za hude obveznosti, obveznosti, ki lahko osebo negativno zaznamujejo za vse življenje, saj neposredno posegajo v njeno svobodo oz. duševnost – biti namreč mora poslušna cerkvi in se ji podrejati ter širiti vero. Ali še ima krščenec duhovno svobodo? Če ne, ali ni potem cerkveni suženj? Seveda to velja tako za odrasle osebe kot za otroke. Pri prvih to ni problematično, saj so te osebe prostovoljno privolile v cerkveno suženjstvo, drugače pa je pri dojenčkih, ki so bili brez svoje privolitve »pahnjeni« v naročje katoliške cerkve. Za sprejem dolžnosti mora v demokratični državi, kadar seveda ne gre za dolžnosti v okviru državnega prava, obstajati svobodna privolitev. In te pri otrocih ni. Zato je krst otrok v nasprotju s slovensko ustavo.

Koliko cerkvenih sužnjev je v Sloveniji? Ker je približno tri četrtine slovenskih državljanov prejelo katoliški krst, je vsaj toliko tudi cerkvenih sužnjev v Sloveniji! Slovenija: dežela duhovnih sužnjev? Dežela katoliških sužnjev?

Ali je katoliška cerkev sekta?

Leta 1996 je posebna komisija francoskega parlamenta oblikovala deset meril, po katerih je mogoče oceniti, ali je kakšna skupina sekta ali ne. Zadostuje že, da je izpolnjeno eno izmed teh meril in skupina se lahko označi kot sekta.⁸ Nekaj meril:

- povzroči duševno destabilizacijo privrženca, mu 'opere možgane',
- novači otroke in se jih polašča,
- širi nauk, ki je družbi bolj ali manj sovražen,
- na vesti ima poneverbe pri gospodarskem poslovanju,
- skuša vdreti v organe javne oblasti.

Ali katoliška cerkev izpolnjuje katero od zgornjih meril? Če se primerjajo cerkveni nauk in dejanja z omenjenimi merili, se lahko pride do zelo zanimivega zaključka. In sicer:

- Povzroči duševno destabilizacijo privrženca, mu 'opere možgane'.

Krst vtisne v dušo otroka oz. krščenca neizbrisno znamenje, t. i. pečat. Podobno je pri birmi in svetem obhajilu. Poleg tega se pri krstu nad krščencem izvaja eksorcizem ali več eksorcizmov, torej izganjanje hudobnega duha. S tem se posega v dušo in če privolitev za krst ne obstaja, pri večini cerkvenih članove pa te privolitve ni, lahko pride do destabilizacije duše. In ne

⁸ *Verstva, sekte in novodobna gibanja*, str. 410 in 411.

samo to: pride lahko celo do poškodb duše. Cerkev tudi pere možgane svojim privržencem, predvsem otrokom, saj jih že kot otroke vzgaja v totalitarnem duhu. Ni pozabiti, kaj je leta 1930 rekel papež Pij XI.: »Če že obstaja totalitaren režim – totalitaren v praksi in teoriji – je to režim Cerkve, saj Cerkvi človek pripada na totalen način.«

- Novači otroke in se jih polašča.

Cerkev sestavljajo v veliki večini člani, ki so to postali brez svoje privolitve, saj so bili krščeni kot dojenčki. Po cerkvenem nauku krščenec ne pripada več samemu sebi, temveč je postal ud cerkve in pripada tistemu, ki je umrl za cerkev in vstal zanjo, to pa je po njenem Jezus, Kristus. Cerkev torej ne samo, da novači otroke, temveč ti »prisilno«, brez svojega soglasja, postanejo člani cerkve, pri čemer po cerkvenem nauku pripadajo samo njej. In to po cerkvenem nauku za vedno, saj iz nje ni celovitega izstopa.

- Širi nauk, ki je družbi bolj ali manj sovražen.

Biblija, na kateri sloni katoliški nauk, vsebuje sovraštvo do drugače mislečih in verujočih, mučenja, posilstva, množično pobijanje žensk, otrok in starcev, genocid, smrtne kazni za mnoge moralne prekrške, grozljive metode ubijanja in podobno. Izrecno poziva na ubijanje za določene moralne prekrške. To velja še danes. Zato cerkev širi nauk, ki je družbi zelo sovražen in v nasprotju z ustavami demokratičnih držav.

- Na vesti ima poneverbe pri gospodarskem poslovanju.

Vatikanska banka (IOR) je bila v preteklosti vpletena v razne škandale. Spomniti se je potrebno samo nadškofa Marcinkusa, sicilijanskega bankirja Sindono in predsednika milanske Ambrozijanske banke Calvija, ki so prali denar v povezavi z mafijo, pri čemer je prišlo do prevarantskega bankrota te banke. Zelo umazana je bila vloga vatikanske banke tudi v aferi Tangentopoli v prvi polovici devetdesetih let, saj je ta banka denar, ki ga je položilo podjetje Enimont, preko dobrodelnih organizacij prala za podkupnine politikov. V IOR se je znašel tudi denar iz ustaške NDH pa še marsikaj bi se našlo, npr. tajni računi, neobstoječi računi ... Kako se je končala zgodba z mariborsko nadškofijo?

- Skušā vdreti v organe javne oblasti.

Cerkev ne poskuša samo vdreti v organe oblasti, temveč je, seveda s pomočjo države, že vdrla vanje. Tako so npr. cerkveni duhovniki kot vojaški kurati zaposleni v Slovenski vojski in tam širijo katoliško vero. Teološka fakulteta je članica javne univerze, ki sicer ni organ oblasti, je pa del javne-

ga sektorja in s tem države, vsaj v širšem smislu. Cerkev ima javna pooblastila na področju arhivskega gradiva. Cerkev je torej že del države, vsaj na nekaterih področjih.

Vse prej navedeno kaže, da je upravičeno opredeliti katoliško cerkev kot sekto. Poleg tega pa se je katoliška cerkev kot sekta označila kar sama, saj se ne imenuje krščanska cerkev, temveč katoliška. Tako je v Sloveniji uradno registrirana kot Katoliška cerkev s sedežem v Ljubljani. Jasno pa je tudi, da je katoliška cerkev sekta ne samo po imenu, temveč tudi po vsebini, saj se je že zdavnaj ločila od nauka Jezusa, Kristusa. Če je sploh kdaj bila povezana z njim oz. je izhajala iz njega! In nenazadnje: cerkev se je ločila od judovske vere in je zato tudi s tega stališča sekta.

Katoliška cerkev kot totalitarna in nedemokratična organizacija

V Evropi je 23. avgust zaznamovan kot evropski dan spomina na žrtve vseh totalitarnih in avtoritarnih režimov. Ta dan ima podlago v evropski resoluciji o evropski zavesti in totalitarizmu, ki jo je sprejel evropski parlament leta 2009.

Dobro je, da se ohranja spomin na totalitarne sisteme, npr. fašizem, nacizem, komunizem ..., ki so na srečo kot sistemi že izginili v zgodovino. V zgodovino pa na žalost še ni izginila katoliška cerkev, ki je največji totalitarni sistem vseh časov. Obstaja namreč že slabih 2000 let in v tem času je s svojo nasilno in krvavo politiko ter naukom sama ali preko svojih pomočnikov pobila stotine milijonov ljudi in milijarde živali, ustvarila pa je tudi ideološko podlago za večino zločinov v zadnjih dveh tisočletjih. S cerkveno totalitarnostjo se ne more meriti noben drug totalitarni sistem.

Zakaj je katoliška cerkev totalitarna? Tudi zato, ker jo je kot takšno proglasil kar sam papež. Papež Pij XI. je namreč dne 18. septembra 1930 rekel: »Če že obstaja totalitaren režim – totalitaren v praksi in teoriji – je to režim Cerkve, saj Cerkvi človek pripada na totalen način.«⁹ In še papež Gregor VII. v *Dictatus Papae*: »Rimska cerkev se ni nikoli zmotila in se do konca časov ne more zmotiti.«¹⁰ Kdo sam sebe proglasi za nezmotljivega? Samo totalitarizem! Tudi če odmislimo papeževo proglasitev lastne cerkve za totalitarno, je mnogo dokazov o njeni totalitarnosti.

⁹ *Enciklopedija Slovenije*, 13. zvezek, str. 296.

¹⁰ *Kdo sedi na Petrovem stolu*, 2. del., str. 87.

Velika večina od preko milijarde katolikov v cerkev ni stopila prostovoljno, temveč je bila krščena brez svojega soglasja še kot dojenček. To pa ni v nasprotju samo s temeljno pravico do verske opredelitve in s svobodo vesti oz. veroizpovedi, ki jo priznavajo demokratične države, temveč tudi z naukom Jezusa iz Nazareta. Ta je namreč rekel, kot to izhaja iz biblije, da je potrebno prvo učiti, šele na to krstiti. Velika večina katolikov je v bistvu torej prisilnih članov cerkve. Vprašanje je, ali bi ti vstopili v katoliško cerkev, ko bi postali polnoletni? Če ne, je jasno, da so mnogi krščenci mimo svoje volje v cerkvi samo (še) zato, ker zaradi katoliške indoktrinacije niso sposobni dojeti bistva prisilnega krsta in katoliške vere. Ali ni prisilno članstvo, celo brez možnosti celovitega izstopa, lastnost totalitarnega sistema?

Dojenček pri krstu postane nova stvar, je v lasti katoliške cerkve z dolžnostjo poslušanja in uboganja cerkvenih predstojnikov ter javnega izpovedovanja katoliške vere. Ima mnogo dolžnosti, ki jih sam nikoli in prostovoljno sprejel, biti mora celo prisilni misijonar. Ali niso to vse lastnosti totalitarnega sistema? Po kanonu 211 *Zakonika cerkvenega prava* so katoliki dolžni »prizadevati si, da se bo božje oznanilo odrešenja bolj in bolj širilo med vse ljudi vseh časov po vseh krajih zemlje.« Je to svoboda ali totalitarnost, saj dojenček nikoli ni prostovoljno vstopil v cerkev?

Sama katoliška cerkev pravi: »Cerkev ima v moči svoje božje ustanovitve dolžnost, da kar najvestneje varuje zaklad božje vere neokrnjen in nedotaknjen ter da stalno z največjo gorečnostjo čuje nad zveličanjem duš. Zato mora z največjo skrbnostjo odstranjati in izločati vse tisto, kar utegne nasprotovati veri ali kakorkoli postavljati v nevarnost zveličanje duš. – Zaradi tega ima Cerkev na temelju tiste oblasti, katero ji je zaupal njen božji ustanovitelj, ne le pravico, temveč tudi dolžnost, da ne le trpi, marveč da prepoveduje in obsoja katerekoli zmote, če tako zahtevata neokrnjenost vere in zveličanje duš.«¹¹ Ali ni to totalitarno in seveda tudi ideološka podlaga za zločine zahodnega sveta?

»Zato vedno znova ugotavljam, da je krščanstvo militaristična religija, ki uporablja rojstvo za krepitev svoje moči, celibat pa za koncentracijo premoženja,« je rekla znana teologinja dr. Uta Ranke-Heinemann.¹² Ali militarizem ne izhaja iz totalitarizma? Domnevati je, da je teologinja s krščanstvom

¹¹ *Vera Cerkev*, str. 203.

¹² *Mladina*, 7.9.2012.

misllila katolištvo, kajti krščanstvo s katolištvom nima ničesar skupnega.

Kako se sicer definira totalitarizem? »Totalitarizem je vsak režim, ki hoče doseči popoln nadzor nad ljudstvom z namenom uresničitve ideoloških ciljev svojega vodstva,« je po publicistu Vidu Devčiču zapisano v ameriški *Enciklopediji politične znanosti*.¹³ Ali ne ustreza ideologija katoliške cerkve tej definiciji?

Na totalitarnost cerkve kaže tudi izjava ustanovitelja jezuitov Ignacija iz Loyole, ki je dejal: »Da bi v vseh stvareh služili resnici, moramo verjeti, da je to, kar sem imel za belo, v resnici črno, če tako določi hierarhična cerkev.«¹⁴

Zoper sodbo, odlok ali odločbo papeža ni pritožbe niti priziva, piše v kanonu 333 *Zakonika cerkvenega prava*. Ali ni to totalitarno? Britanski pisatelj Avro Manhattan o katoliški cerkvi: »Noben drugi religiozni, ekonomski ali politični sistem, vključujoč tudi določene oblike levo in desno usmerjenih totalitarizmov, ne more biti tako izredno sovražen do demokratičnega duha in njegovih vrednot«. Papež Janez Pavel II.: »Demokracija ni stvar katoliške cerkve.«

»Verske resnice morajo biti nova luč, ki meče svojo svetlobo v vsa dogajanja življenja. Po posvečujoči milosti v božjega otroka prenovljen kristjan mora živeti vsak dan in vsako uro, v cerkvi in domu, v uradu in na cesti, kot zasebnik in kulturni delavec tako, kot se spodobi za božjega otroku. To je svojevrsten totalitarizem katolicizma, ki zahteva vsega človeka, vsa njegova delovna področja. Katoličan ne sme niti za hip odložiti svoje katoliško mišljenje, niti za hip prenehati izvajati božje in cerkvene zapovedi. Kar koli dela, naj je ali pije, naj dela ali moli, predava za katedrom ali sodi v kriminalnem procesu, povsod mora biti kristjan in priznavati vrhovno Kristusovo oblast.« je leta 1940 zapisal dr. Janez Jenko v ljubljanski reviji katoliške akcije.¹⁵ Seveda ne gre za kristjana, temveč katolika!

Ali je katoliška cerkev fašistična?

Ker je katoliška cerkev totalitarna in nedemokratična organizacija, se postavi še vprašanje, ali ni ta cerkev celo fašistična? Definicija fašizma se namreč glasi: »Tako je 'fašizem' splošen in skupen izraz za ideologijo, doktrine, politična gibanja in politične prakse, pa tudi za politične sisteme in države,

¹³ *Misteriji*, november 2012.

¹⁴ *Kdo sedi na Petrovem stolu*, 2. del., str. 48.

¹⁵ *Razkrižja*, str. 104.

v katerih se kažejo izrazito protidemokratske, totalitarne in avtoritarne težnje.¹⁶

Kaj o tem pravi znani cerkveni kritik H. Mynarek? »Kaj je fašizem? Fašizem je prepričanje, fanatično prepričanje, da resnico poseduje samo eden, zato lahko druge skupine, ki te 'resnice' ne poznajo, diskriminira in osramoti. Natanko to pa dela katoliška cerkev in to je naredila tudi v zadnjem dokumentu, ki ga je izdal Vatikan: 'Dominus Jezus'. Glasi se: Samo katoliška cerkev ima resnico, samo katoliška cerkev ima odrešenje. Druge cerkve, kot npr. protestantske diskriminira in jim celo odvzema vzdevek 'cerkev'; diskriminira tudi vse druge skupine, ker imajo te baje kvečjemu nekaj elementov ali nadomestkov odrešenja in resnice, a ne vse resnice, vsega odrešenja. Torej: to je fašistično, je absolutistično, toda sveto zaradi dogme o papeževi nezmotljivosti. Tu je torej dodano še nekaj: da je resnica samo v katoliški cerkvi. Potem takem so vsi ljudje drugih ver, drugih konfesij, drugih religij ali svetovnega nazora avtomatično nekaj slabšega, ker nimajo odrešenja, ker niso v resnici, ker so torej nekaj manjvrednega – in to je fašizem, to je desni ekstremizem.«

Ali je katoliška cerkev edina fašistična organizacija na zahodni hemisferi?

Ali je katoliška cerkev splošno koristna organizacija? Seveda ne!

Po Zakonu o verski svobodi so cerkve in druge verske skupnosti splošno koristne organizacije, če se zavzemajo za duhovnost in človekovo dostojanstvo v zasebnem in javnem življenju, si prizadevajo za osmišljanje bivanja na področju verskega življenja in imajo hkrati tudi s svojim delovanjem pomembno vlogo v javnem življenju z razvijanjem svojih kulturnih, vzgojnih, izobraževalnih, solidarnostnih, karitativnih in drugih dejavnosti s področja socialne države, s katerimi bogatijo nacionalno identiteto in s tem opravljajo pomembno družbeno nalogo.¹⁷ Kot še mnogim drugim verskim skupnostim država priznava splošno koristnost tudi katoliški cerkvi. Ali je ta cerkev sploh lahko splošno koristna? Ali je lahko splošno koristna, če:

- ne priznava slovenske ustave, če je ta v nasprotju z njenimi evangeliji,
- »prisilno« krsti dojenčke in z večnim peklom grozi staršem,

¹⁶ <https://sl.wikipedia.org/wiki/Fa%C5%A1izem> (28.9.2024).

¹⁷ <https://pisrs.si/pregledPredpisa?id=ZAKO4008> (26.9.2024).

ki ne dajo krstiti svojih otrok,

- od tistih, ki niso prostovoljno vstopili med njene člane zah-teva, da pred ljudmi izpovedujejo katoliško vero in se udeležu-jejo misijonske dejavnosti cerkve,

- otrokom pri krstu vtisne v dušo neizbrisno duhovno zname-nje, pečat (character), s čimer protiustavno posega v nedota-kljivost otrokove duševne celovitosti,

- ne priznava celovitega izstopa in izobči oz. prekleje tiste, ki iz nje izstopijo,

- ne priznava pravice do življenja, kar je v nasprotju s 17. členom slovenske ustave, ki določa, da je človekovo življenje nedotakljivo, saj je v bibliji predvidena smrtna kazen za mno-gue moralne prekrške (po predpisih stare zaveze, ki jih mora vsak katolik vestno izpolnjevati, je treba pobiti homoseksual-ce, prešuštnike, trmoglave sinove, ženske, ki so jih razglasili za čarovnice, tiste, ki ne poslušajo duhovnikov in podobno),

- je bil in še vedno je njen nauk podlaga za preganjanje dru-gače mislečih in verujočih,

- še ni preklicala izobčenja vegetarijancev in veganov,

- diskreditira ženske in jih ne smatra enake moškim,

- je ves čas preganjala jude in to še vedno počne.

Vse to je v nasprotju s slovensko ustavo in hudo krši dosto-janstvo mnogih ljudi! Vsi davkoplachevalci financirajo cerkve-no nepriznavanje slovenske ustave v tistih delih, ki nasprotu-jejo njenim evangelijem, in nasilni cerkveni nauk. Naravnost absurdno, poniževalno in žaljivo do davkoplachevalcev, še po-sebej tistih, ki niso katoliške vere in morajo financirati verski nauk, ki jim ne priznava niti pravice do življenja. Dejstvo nam-reč je, da država obilno financira nekatere dejavnosti katoli-ške cerkve (šolstvo, teološko fakulteto, arhive, del socialnih prispevkov klera ...)

Znani slovenski strokovnjak s področja religije dr. Marjan Smrke je v zvezi z novelo Zakona o verski svobodi iz leta 2010 rekel: »Novela zakona je po mojem mnenju pretirano ve-likodušna, zato ker iz formulacij obče koristnosti religije še vedno izpelje nekatere oblike financiranja, ki morajo biti spor-ne.« In še: »Če se država postavi v vlogo tistega, ki mora apri-orno opredeliti religijo kot obče koristno, potem nekako bi lahko rekli, da uzurpira svobodo vesti dobršnemu delu drža-vljanov. Zakaj to stori? Zato da bi potem lahko utemeljila tako ali drugačno obliko financiranja organizacij, ki so že tako ali tako privilegirane. Sam ne vidimo nobene osnove za kakšne dodatke.«¹⁸ Ker je država ločena od verskih skupnosti, ne

¹⁸ *Mladina*, 19.9.2011 (oba citata).

more presojati o splošni koristnosti raznih religij, saj bi se s tem postavila na stran teh religij in ne bi bila več versko nevtralna, kar po ustavi mora biti.

Zakaj papež ne izobči predsednika Bidna?

Papež Frančišek se je v besedah že večkrat zavzel za mir in prenehanje vojn. Toda kakšna pa so njegova dejanja v tej smeri, kajti po njih jih boste spoznali, pravi Jezus? Če bi se mu res šlo za mir npr. v Ukrajini, bi ameriškega predsednika Bidna, ki je katolik, pozval, da takoj preneha pošiljati orožje v Ukrajino in drugače vojaško pomagati Ukrajini, s čimer bi se vojna hitro končala. Še več: Ukazal bi mu to, kajti predsednik Biden mora biti papežu pokoren, saj je katolik. Če ga ne bi ubogal, pa bi ga papež izobčil oz. preklel in poslal v cerkveni večni pekel! Seveda bi enako ukazal vsem klerikom in laikom in tudi njih poslal v pekel, če ga ne bi ubogali. Kajti ni samo ubijanje kršitev Božje zapovedi Ne ubijaj!, temveč tudi pomoč pri tem, kar pošiljanje orožja seveda je, enako velja tudi za verbalno podporo vojni, ki jo izrekajo katoliki. Nič od tega papež Frančišek ni storil, vsaj javnosti ni znano. Nasprotno, celo podprl je pravico do samoobrambe Ukrajine, torej tudi ubijanje in uničevanje, čeprav uči Ne ubijaj!, kajti tudi vojaška obramba je ubijanje ljudi in uničevanje okolja. In to celo tudi lastnih ljudi in dežele! Ali je iz vidika zapovedi Ne ubijaj! bistveno, ali je bil človek ubit kot napadalni ali obrambni vojak? Ali je Frančišek za mir ali vojno v Ukrajini? Seveda enako velja glede Gaze in Libanona, kjer Izrael ubija in uničuje, ameriški predsednik Biden pa z vojaško pomočjo vse to podpira. Ne gre pa pozabiti tudi drugih vojnih žarišč, kjer ZDA neposredno ali posredno sodelujejo pri ubijanju živih bitij!

Namesto, da bi kot cerkveni monarh vsem katolikom ukazal, da ne smejo na noben način podpirati vojne v Ukrajini pod grožnjo cerkvenega večna pekla, je papež Frančišek marca 2022 Rusijo in Ukrajino zaradi vojne med njima posvetil Marijinemu Brezmadežnemu srcu, pri čemer je dejal, da naj Marija svetu priskrbi mir in prenehanje vojne. Ali je cerkvena Marija uslišala papeža? Rezultat je viden: vojna teče dalje, vedno več ljudi in drugih živih bitij je mrtvih, vedno več mest in naselij je uničenih! Očitno cerkvena Marija papežu ni ustregla! Ali ni potem tudi cerkvena Marija del demonske sfere, saj očitno želi, da vojna traja naprej? Ali ni potem posvetitev Mariji samo papežev blef in poceni piar?

Papež Frančišek: ubijati v imenu Boga je satansko. Zakaj potem podpira ubijanje?

Pri maši zadušnici za umorjenim duhovnikom p. Jacquesom Hamelom, tega sta julija 2016 v cerkvi v kraju Saint-Etienne-du-Rouvray med mašo ubila dva, po pisanju medijev, džihadista, je papež Frančišek dejal, da je umorjeni duhovnik Hamel kot mučenec blažen v nebesih in ga zato lahko prosimo za pogum, da povemo resnico: Ubijati v imenu Boga je satansko. Prav tako je rekel: »Želim si, da bi vse religije rekle: Ubijanje v imenu Boga je satansko.«

Včasih tudi papež Frančišek pove resnico. Tokrat je to naredil, saj je ubijanje v imenu Boga res satansko. Vprašanje pa je, koga je imel v mislih, ko je to izjavil: po vsej verjetnosti muslimana, ki naj bi duhovnika ubila v imenu muslimanskega boga – po pisanju medijev je šlo, kot že navedeno, za dva muslimana. Toda ali je samo ubijanje v imenu Alaha satansko dejanje? Seveda ne. Tudi ubijanje v imenu drugih bogov je satansko, izhaja iz papeževih besed, saj ni omenjal konkretnega boga. Torej tudi v imenu Boga Stvarnika, ki naj bi bil Bog katoliške cerkve. In tudi v imenu Jezusa, Kristusa, ki tudi naj bi bil Bog te cerkve.

Kako je z ubijanjem v nauku katoliške cerkve? V stari zavezi, ki je po nauku cerkve Božja beseda, je mnogo mest, kjer se je ubijalo v imenu Boga. To so počeli tudi judje v imenu judovskega in katoliškega boga.

Papež ima prav, da je ubijanje v imenu Boga satansko. Zato je tudi katoliška cerkev satanska, saj ubija v imenu boga. In ta bog je satan, saj ta zahteva ubijanje. Z Bogom Stvarnikom to nima nobene zveze, saj je ta jasno rekel: Ne ubijaj! In ker se Bog ne spreminja, zapoved Ne ubijaj! velja vse čase, je absolutna, kot je tudi Bog absoluten in večni.

Če je ubijanje v imenu Boga satansko, je tudi ubijanje živali v imenu Boga satansko. Vsaj smiselno izhaja to iz papeževih besed, saj govori na splošno o ubijanju in ne govori samo o ubijanju ljudi. Ali papež torej posredno priznava, da je cerkveni nauk o živalih satanski?

Papež Frančišek: vojna je nemoralna. Zakaj potem podpira »pravično« vojno?

Ob koncu potovanja v Luksemburg in Belgijo, ki je potekalo od 26. do 29. septembra 2024, je papež na povratnem letu v Rim spregovoril tudi o napadih na Libanon. Dejal je: »Ne razumem, kako so se stvari odvijale v Libanonu. Toda

obramba mora biti vedno sorazmerna z napadom. Kadar je nekaj nesorazmerno, to kaže na prevladujočo težnjo, ki presega moralo. Vsaka država, ki s silo počne te stvari na tako presežen način ... so to nemoralna dejanja. Tudi v vojni je treba varovati moralo. Vojna je nemoralna, vendar pravila vojne nakažujejo določeno moralo.«¹⁹ Vsekakor zanimivo razmišljanje. Papež pravi, da je vojna nemoralna. Ali je potem tudi pravična vojna, ki jo zagovarja cerkev s papežem na čelu nemoralna? Pravičnost kot nemoralna? Zanimiva cerkvena logika. Ali papež s tem ne potrjuje, da je cerkveni nauk o pravični vojni nemoralen? In da je tudi papež nemoralen?

Obramba mora biti sorazmerna z napadom, še pravi papež. Ali ne gre za papeževo podpiranje vojne in pobijanja ljudi in drugih živih bitij, in sicer sorazmerno. Kolikor ljudi pobije napad, toliko jih po papeževem mnenju lahko, gledano načelno, pobije obramba. Ali papež ne pozna Božje zapovedi Ne ubijaj! Ali ta zapoved govori o sorazmernem pobijanju živih bitij? Tako napad kot obramba sta hudi kršitvi omenjene zapovedi.

Papež Frančišek: vojna je prevara

Papež je v soboto, 11. maja 2024, sprejel v avdienco udeležence svetovnega srečanja o človeškem bratstvu, ki ga je pod naslovom #BeHuman organizirala Fundacija Fratelli tutti. Pri avdienci je dejal, da je vojna prevara in poraz.²⁰ Če je vojna prevara in poraz, zakaj potem papež podpira vojaško obrambo, ki je tudi vojna, sicer obrambna, toda tudi ta je vojna? Torej je tudi obrambna vojna prevara! Papež očitno podpira prevaro, ta pa je kot satansko ravnanje del demonske države.

Papež Frančišek ljubitelj pobijanja živih bitij

Kot že navedeno, je papež Frančišek podprl pravico Ukrajine in Izraela do samoobrambe, podpira pravično vojno, ki je del uradnega cerkvenega nauka, podpira pa tudi uporabo živali za hrano, kar je tudi del uradnega nauka katoliške cerkve. Ker je vsebina vsega tega ubijanje ljudi ter živali in papež vse to dobro ve, je mogoče reči, da je papež Frančišek ljubitelj pobijanja živih bitij in s tem njihovega grozljivega trpljenja. Je ljubitelj kršenja Božje zapovedi Ne ubijaj!, prevar, nemorale in tudi satanskega, saj podpira ubijanje ljudi v imenu Boga – biblija je namreč polna ubijanja ljudi v imenu Boga. Vse to

¹⁹ <https://www.vaticannews.va/sl/papez/news/2024-09/papez-francisek-vsaka-nesorazmerna-obramba-je-nemoralna.html> (8.10.2024).

²⁰ <https://www.vaticannews.va/sl/papez/news/2024-05/papez-vojna-je-prevara-politichni-mir-potrebuje-mir-v-srcih-lju.html> (9.10.2024).

kaže, kam spada papež Frančišek. Ali spada v nebesa ali podzemlje? Ali je njegov oče Bog v nebesih ali je njegov oče satan iz podzemlja?

Papež: morilec, ki se skriva za molitvami

Papež Frančišek stalno moli za mir v Ukrajini, Gazi in v drugih državah, kjer potekajo vojne ali vojaški spopadi, poleg tega pa druge stalno poziva, naj molijo za mir. Tako je med splošno avdienco 9. oktobra 2024 spomnil na konflikte na Bližnjem vzhodu, v Ukrajini, Mjanmaru in Sudanu ter pri tem vernike povabil, naj v mesecu oktobru molijo rožni venec, zlasti za mir na svetu, nekaj dni prej pa je v baziliki Marije Velike osebno skupaj s številnimi verniki molil rožni venec za mir. Takšnih molitev in povabil k molitvi je bilo v zadnjem času kar nekaj. Poleg tega pa je papež Frančišek tudi cerkveno Marijo, kot že navedeno, prosil, naj poskrbi za mir na svetu, npr. marca 2022 je Rusijo in Ukrajino zaradi vojne med njima posvetil Mariji, pri čemer je dejal, da naj ta svetu priskrbi mir in prenehanje vojne.

Ali je papež mirovnik, ker moli za mir v Ukrajini, Gazi in drugod po svetu in ker tudi druge poziva k temu? Seveda ne, saj je podprl ubijanje in uničevanje v Ukrajini in Gazi. Kot že navedeno, je namreč podprl pravico Ukrajine in Izraela do vojaške samoobrambe pred napadi s strani Rusije in palestinskega Hamasa. Podprl je torej ubijanje in uničevanje, saj je to vsebina vojaške samoobrambe kot dela vojne. Podpora pa je v tem primeru praktično enaka kot samo dejanje, ki se podpre. Morilec je tisti, ki mori živa bitja in tudi tisti, ki to podpira! Kajti ni tat samo tisti, ki krade, temveč tudi tisti, ki drži vrečo.

Ali so molitve za mir, ki jih moli papež in drugi verniki, prinesle mir? Miru ni, vojne divjajo še naprej, ljudje in druga živa bitja umirajo, narava ječi, pa čeprav je v katoliškem svetu veliko število molitev za mir! Kakšno moč imajo potem katoliške molitve? Očitno nobene! Kajti če se po eni strani moli za mir, po drugi strani pa se podpira pobijanje in uničevanje v okviru pravice do samoobrambe, takšne molitve nimajo pozitivne vsebine in zato nobene moči. Gre za prazne molitve, molitve, ki miru ne prinesejo, mogoče mu celo škodijo!

Ideološka podlaga za nestrpnost in fašizem

Prof. dr. Hubertus Mynarek, nekoč dekan na katoliški teološki fakulteti univerze na Dunaju, je v sredini prejšnjega stoletja grajal oblastnost, strukture moči, prizadevanje za dobiček

in hierarhijo v katoliški cerkvi. Leta 1972 je kot prvi profesor teologije v nemškem prostoru izstopil iz katoliške cerkve. Prof. Mynarek je eden najpomembnejših cerkvenih kritikov 20. in 21. stoletja. V knjigi *Die neue Inquisition* (Nova inkvizicija) iz leta 1999 razkriva zahrbtnen boj cerkve proti drugače mislečim. Razen grmad se ni nič spremenilo, pravi. Kot odličen poznavalec cerkve je v intervjuju, ki ga je dal Pobudi za spominsko obeležje, jasno in nedvoumno povedal, kaj si misli o bibliji oz. cerkvi.

Pobuda za spominsko obeležje: Cerkve se vedno odzivajo strašno prizadeto takrat, ko v nekem mestu zagrešijo nasilna dejanja skrajni desničarji. Kaj o tej prizadetosti mislite vi?

Hubertus Mynarek: Prizadetost je čisto farizejska, hinaska, kajti dejanja, ki jih danes pripisujejo skrajnim desničarjem, so bila nekoč – vse do dvajsetega stoletja – del cerkvene zgodovine. Kjer ima oblast cerkev, tam zatira manjšine, tam zatira druge ljudi in se ne ustraši niti pred dejanji nasilja. Vseh dejanj, ki jih danes pripisujejo fašistom in skrajnim desničarjem, cerkev ni sama storila – velikokrat je bila za zgled – naravnost vzor! Predvsem pa je za vse to ustvarila ideološko podlago. Seveda se danes cerkveni gospodje, cerkveni knezi, ne udeležujejo pri uničevanju sinagog, toda v prejšnjih stoletjih so počeli. Slabo pa je, da so posejali ideologijo, ki je širila in zahtevala ljudomrzništvo, sovražno razpoloženje do tujcev – ko je šlo za nekristjane –, sovražnost proti židom in proti sektaškim manjšinam! In iz tega naročja, iz tega naročja zla, še vedno prihajajo zločini, tudi v dvajsetem in enaindvajsetem stoletju. Mnogi teh skrajnih desničarjev so šli skozi katoliško in evangeličansko šolo in so slišali, da se sme v Božjem imenu enkrat storiti tudi nekaj, kar je sicer prepovedano.

Pobuda za spominsko obeležje: Gospod Mynarek, kaj razumete pod ideološko podlago?

Hubertus Mynarek: Pomislite na to, da so v evangeličansko luteranski cerkvi in nasploh v reformirani cerkvi Luthra in Calvina učili predstavo o Bogu in predstavo o človeku, ki sta teološki podlagi nasilnih ukrepov, ki so jih nato izvajali verniki. Pomislimo na neizmerno mračno, grozno, kruto Luthrovo predstavo o Bogu, o katerem po eni strani sicer trdi, da je dobrotljivi Bog, a po drugi strani govori o skrivni sliki Boga, po kateri je Bog nekdo, ki brez upoštevanja človekovih zaslug nekatere vnaprej določi za nebesa in druge za pekel. Povsem podobna je njihova predstava o človeku, ki temu ustrezno nima svobodne volje in ki tako ali tako ni sposoben etičnih in dobrih dejanj, temveč je od vekomaj določen zato, da ga jahata Bog

ali hudič. Človek naj bi bil torej zgolj instrument Božje milosti ali demoniziran po satanu. Če pomislimo na takšno predstavo o Bogu, ki ne opozarja na človekove etične moči in vanje sploh ne verjame, ker je baje človek zaradi izvirnega greha sploh docela pokvarjen – kot uči evangeličanska cerkev – ali vsaj oslavljen – kot uči katoliška cerkev, potem si lahko predstavljamo, da se tu vseskozi govori o pesimistični predstavi o človeku, ki je vdan v neizbežno usodo in da se nato ti zagrizeni, fanatizirani, frustrirani mladostniki lahko čutijo celo potrjene in legitimne zaradi tega teološkega nauka cerkve, vsaj podzavestno.

Pobuda za spominsko obeležje: Kako izgleda ta legitimnost?

Hubertus Mynarek: V svetem pismu stare zaveze mrgoli sovraštva do tujcev in pomorov, kar domnevno ukazuje celo Bog. Če pomislimo, da se cerkvi – tako katoliška kot evangeličanska – držita enotnosti stare in nove zaveze in stare zaveze nista bili nikoli pripravljene izvzeti iz njune vere in iz njenega kanona, potem moramo reči, da ima cerkev za sveto besedo tudi sovraštvo do tujcev in pomore in potem takem pa sploh ni tako čudno, da se fašistoidne in fašistične skupine lahko sklicujejo na dejstvo, da tudi v svetem pismu posvečajo sovraštvo do tujcev in pomore.

Pobuda za spominsko obeležje: Ali je sveto pismo podlaga za sovraštvo do tujcev, inozemcev?

Hubertus Mynarek: V svetem pismu so zelo pogosto mesta, razen nekaterih izjem, kjer je rečeno, da naj tujce obravnavamo kot goste – kot tujce, plemena, katerih deželo naj bi zavzeli, torej kot vse tiste skupine z avtomatično potrjenim manjvrednostnim pravnim položajem, ki jih je, po nauku Jahveta, treba uničiti, da bi povečali udarnost lastnih čet. Na to se lahko seveda sklicujejo tudi skrajno desne skupine. In konec koncev: Kaj je fašizem? Fašizem je prepričanje, fanatično prepričanje, da resnico poseduje samo eden, zato lahko druge skupine, ki te »resnice« ne poznajo, diskriminira in osramoti. Natanko to pa dela katoliška cerkev in to je naredila tudi v zadnjem dokumentu, ki ga je izdal Vatikan: »Dominus Iesus«. Glasi se: Samo katoliška cerkev ima resnico, samo katoliška cerkev ima odrešenje. Druge cerkve, kot npr. protestantske diskriminira in jim celo odvzema vzdevek »cerkev«; diskriminira tudi vse druge skupine, ker imajo te baje kvečjemu nekaj elementov ali nadomestkov odrešenja in resnice, a ne vse resnice, vsega odrešenja. Torej: to je fašistično, je absolutistično, toda sveto zaradi dogme o papeževi nezmotljivosti.

Tu je torej dodano še nekaj: da je resnica samo v katoliški cerkvi. Potem takem so vsi ljudje drugih ver, drugih konfesij, drugih religij ali svetovnega nazora avtomatično nekaj slabšega, ker nimajo odrešenja, ker niso v resnici, ker so torej nekaj manjvrednega – in to je fašizem, to je desni ekstremizem.

Pobuda za spominsko obeležje: Ste zaradi tega izstopili iz cerkve?

Hubertus Mynarek: Saj ni samo profesor Mynarek, ki je iz etičnih razlogov izstopil iz cerkve, temveč so tudi veliki filozofi kot Ernst Bloch, Karl Jaspers ali Erich Fromm, ki so vseskozi videli, da predstavlja absolutistična nezmotljivost cerkve teološko in ideološko podlago za vso netolerantnost in za ves fašizem in da je, tako rekoč najvišje posvečenje in utemeljitev vsega netolerantnega, sovražno podcenjevalnega obnašanja.

Frančišek: preveč pomorjenih otrok

Frančišek je 27. oktobra 2024 po molitvi Angelovega češčenja spomnil na 75. obletnico ženevskih konvencij in ponovno povabil k molitvi za mir. V okviru tega je dejal: »In prosim, še naprej molimo za mir, posebej v Ukrajini, Palestini, Izraelu, Libanonu, da bi se končalo zaostrovanje ter bi na prvo mesto postavili spoštovanje človeškega življenja, ki je sveto. Prve žrtve so med civilnim prebivalstvom: to vidimo vsak dan. Preveč nedolžnih žrtev! Vsak dan vidimo slike pomorjenih otrok! Preveč otrok! Molimo za mir.«²¹

Papež pravi, da je preveč nedolžnih žrtev in da je med njimi preveč otrok. To so vsekakor zanimive besede. Ali je mogoče iz tega sklepati, da se papež strinja, da se pobijajo nedolžni ljudje, vendar pa teh pobojev ne sme biti preveč. Torej manj kot zdaj! Kolikšno je tisto število pobitih nedolžnih, seveda tudi otrok, da ni preveč pobitih oz. da bi bilo za papeža število pobitih nedolžnih ustrezno? 5.000, 10.000, 50.000, 200.000, 1.000.000 ...? Ali ni papeževa logika satanska?

Papež je spet pozval k molitvi za mir. Kakšno moč imajo katoliške molitve za mir, pa pove že pogled skozi okno, ko pada dež ali piha veter. Seveda v prenesenem smislu!

Frančišek: vojaki nimajo pravice do življenja?!

Papež je v prej omenjeni molitvi omenjal nedolžne žrtve in pri tem navajal civilno prebivalstvo, kar navaja na sklep, da je

²¹ <https://www.vaticannews.va/sl/papez/news/2024-10/sveti-oce-pozval-k-spostovanju-humanitarne-prava-prevec-nedol.html> (31.10.2024).

imel v mislih žrtve med civilnim prebivalstvom? Kaj pa vojaki, ki v vojni nimajo statusa civilistov? Ali se ti lahko pobijajo? Očitno da, ker papež govori samo o civilistih! Ali vojaki nimajo pravice do življenja, kot jo imajo civilisti? Ali oni niso ljudje? Ali papež ne pozna Božje zapovedi Ne ubijaj!, iz katere izhaja nedotakljivost življenja in je zato tudi sveto? In pri tem ne ločuje civilistov in vojakov? Ubijanje civilistov je vsekakor zlo, toda ali ni tudi ubijanje vojakov zlo? Še posebej, ker so mnogi vojaki prisiljeni iti na bojišče in tam tudi umreti za obrambo države, torej za obrambo izjemno izkoriščevalskega sistema, ki jih bolj ali manj izkorišča od rojstva do smrti. Kar je vsekakor groba kršitev Božje volje? Ali ni vse to še en dokaz o demonski naravi papeža? Ali papež Frančišek spoštuje človekovo življenje, če v vojni podpira pobijanje ljudi, ki nimajo statusa civilistov? Ali ne gre pri vsem tem za papežev piar, da bi v javnosti izboljšal podobo cerkve, ki jo mnogi, tudi v javnosti, vedno bolj problematizirajo?

Pridiga vojaškega nadškofa ob napadu na Irak

Leta 2003 so ZDA, Avstralija in Velika Britanija napadli Irak. Kot povod za napad je bilo navedeno, da režim iraškega voditelja Sadama Huseina z orožjem za množično uničevanje svetu pomeni nedopustno grožnjo. Kasneje je bilo ugotovljeno, da Irak sploh ni imel takšnega orožja. Napad je torej temeljil na laži. To laž je podprla tudi katoliška cerkev, kar je razvidno iz pridige ameriškega vojaškega nadškofa Edvina O'Briena iz Washingtona ob ameriškem napadu na Irak leta 2003.²² Ta je dejal:

Mir z vami!

Medtem ko se naš zaskrbljeni narod prebija skozi eksplozivne poglede in bojni hrup, ki je posredovan v živo ter grafično, se odvija univerzalna molitev: za hitri konec sovražnosti, za blagor naših enot ter za nedolžne iraške moške, žene in otroke, katerih življenje je ogroženo. Debata glede moralnega opravičevanja za oboroženo nasilje, pobudo je nedavno dala USA in njene zaveznice, se bo verjetno nadaljevala še dolgo po prekinitvi sovražnosti. Upamo, da bodo vsi dejavniki, ki so vodili do naše intervencije končno objavljeni in da bo poln obseg vojaške opreme iraškega režima in njegove brutalnosti pomagal osvetliti odločitev našega predsednika.

Spričo kompleksnosti dejavnikov, ki so s tem povezani, je razumljivo, da so mnogi od teh ostali tajna. Popolnoma pri-

²² Pridigo je v angleškem jeziku po internetu objavila KNA (Katoliška tiskovna agencija) dne 26.3.2003.

merno je, da člani naše vojske izhajajo iz integritete in sposobnosti odločanja naših voditeljev ter zato svoje vojaške dolžnosti izvajajo s čisto vestjo. Naše vojaško vodstvo medtem vzpodbujamo v njihovem vestnem prizadevanju, da preprečijo nedolžne civilne žrtve in ne uporabijo več sile kot je nujno, da bi dosegli omenjene cilje. Bolj kot sploh kdaj so naše molitve s predsednikom in vsemi tistimi, ki so z njimi povezani, da najdejo odločitev.

Občudovanje, ki ga danes uživajo člani naše vojske, je bilo redko močnejše in to po pravici. Obžalovanja vredno je, da je prej potrebna takšna situacija, da bi naši državljani vidno pokazali ponos in spoštovanje do naše vojske. Profesionalne vrednote, ki vodijo našo vojsko, so najvišje kvalitete. Našo vojaško skupnost prežema osebna kapaciteta in pripravljenost, da žrtvujejo sami sebe za blagor bližnjega ter da je enkraten in razveseljiv dokaz za našo ameriško kulturo. Kakšno spoštovanje in kakšno hvaležnost zaslužijo. (...)

Vam, našim katoliškim kaplanom, duhovnikom v domovini ter v vojski, izražam iskreno hvaležnost vsega našega ljudstva. Če služite ali pomagata enotam v boju ali služite družinam, ki jih tarejo skrbi – vaša duhovniška dolžnost ni bila še nikoli pomembnejša ali bolj cenjena kot zdaj. Posebno med tem postnim časom nudite vsem članom naše obširne nadškofije priložnost, da delijo Kristusovo trpljenje – dejansko, da opravite to, kar manjka Njegovemu trpljenju. Vi opravljate to s svojo zakramentalno dolžnostjo, s svojimi pridigami in naukom ter najbolj učinkovito s pričevanjem svojega duhovniškega življenja, stalno med svojim ljudstvom na potovanju najvišjih izzivov. Prav tako moram izraziti globoko zahvalo vsem škofom diacez in verskim predstojnikom, ki so vas izbrali za to veliko dolžnost. (...)

Naj Marija na praznik Marijinega oznanjenja, ko obhajamo inkarnacijo božjega sina, besedo, ki je postala meso, deli z nami globok mir, ki ga je doživela ona – sredi stresnih dni, ko je Kristusa sprejela v svoje telo in v naš svet.

Ali je k temu potreben še kakšen komentar? Mogoče samo to, kako prav je imel Janez iz Patma, ko je rekel: »Pojdi iz nje, ljudstvo moje, da ne boš soudeleženo pri njenih grehah in da te ne zadenejo njene nadloge.« (Raz 18,4)

Biblija: Božja ali demonska beseda?

Biblija je najbolj brana knjige v svetovni zgodovini. Prevedena je v več kot 2.400 jezikov in narečij. Naklada tiskanih izvodov gre v stotine milijonov. Neka javnomnenjska raziskava je pokazala, da Američani izmed vseh knjig najrajši berejo biblijo. Doma jo ima 92 % Američanov, v povprečnem gospodinjstvu pa so kar trije izvodi.²³ Bolj ali manj podobno je tudi v drugih zahodnih družbah. Zato je vpliv biblije v zahodnem svetu na posameznika kot tudi na družbo kot celoto zelo velik. Njen pomen se ne kaže samo na področju religije in kulture, temveč tudi na drugih področjih življenja.

Biblija ima dva osnovna dela: staro in novo zavezo, sestavlja pa jo 73 knjig, nekatere verske skupnosti pa uporabljajo biblijo z drugačnim številom knjig.²⁴ Biblija, ki je za katoliško cerkev sveta knjiga, je v sedanji obliki nastala šele v 4. stoletju. Takratni papež Damaz I. je teologu Hieronimu naročil, naj pripravi standardizirano latinsko besedilo iz takrat krožečih latinskih prevodov, ki so se bistveno razlikovali med seboj. Nastalo je besedilo, znano kot *Vulgata*, in to je katoliška cerkev na Tridentinskem koncilu (1545-1563) razglasila za »brezhibno«. Zanimivo je, da je papež Damaz I. papeški prestol osvojil po krvavih bojih med svojimi privrženci in nasprotniki. To kaže na to, kdo je bil omenjeni papež in pod čigavim vplivom je bil. Kdo ga je vodil: Sveti Duh ali zli duh? Ali se je ta vpliv pokazal tudi v *Vulgati*?

Biblija vsekakor vsebuje nekatera zelo pozitivna in visoka etična načela, na primer Deset Božjih zapovedi, Jezusov Govor na gori, izjave nekaterih prerokov stare zaveze, vendar pa je v njej zelo veliko nasilja in krvi. Biblija vsebuje izjemno nemoralne, surove, k nasilju, uničevanju, morjenju in ubijanju spodbujajoče vsebine. Gre za vsebine, ki hujskajo k hudodelstvu, rasnemu in drugemu sovraštvu in k vojni. Biblija vsebuje sovraštvo do drugače mislečih in verujočih, mučenja, posilstva, množično pobijanje žensk, otrok in starcev, genocid, smrtne kazni za mnoge moralne prekrške, grozljive metode ubijanja, prekletstva, žrtvovanje živali in podobno. Nasilna biblijska ideologija je odgovorna za krvavo cerkveno zgodovino, ki šteje stotine milijard ubitih in mučenih živih bitij, od tega desetine, mogoče celo stotine milijonov ljudi. Zato ni čudno, da je po mnenju več kot ducata slovenskih novinarjev, urednikov in piscev biblija najškodljivejša knjiga na svetu.

²³ *Žurnal24*, 11.4.2008.

²⁴ https://sl.wikipedia.org/wiki/Sveto_pismo (17.7.2024).

Spodbudila je nemalo vojn, navdihovala morilce in upravičevala množično ubijanje.²⁵

Po presoji zgodovinarja Karlheinza Deschnerja na svetu ni organizacije, ki bi bila v antiki, vključno s srednjim in novim vekom ter posebno v 20-tem stoletju tako obremenjena z zločini kot rimsko-katoliška cerkev. Ta zgodovinar tudi pravi, da nihče pred Stalinom in Hitlerjem ni tako zaničeval človeškega življenje kot cerkev, in to oznanjal, kot da je po »božji volji« ter da mora biti posebno veselje stoletja plavati v krvi človeštva, lagati, ponarejati in varati ter klicati aleluja.²⁶

V eni najbogatejših samostanskih knjižnic na svetu, ta se nahaja v švicarskem mestu Sankt Gallen, hranijo biblijo iz Toursa. Gre za velikansko knjigo iz pergamenta, za katerega so potrebovali 220 ovc.²⁷ Za množico ponaredkov, zla in protislovij je moralo umreti 220 ovac. To je pač cerkvena ljubezen do življenja bitij, ki jih je ustvaril Bog.

Dejansko je v bibliji še vedno mogoče najti veliko naukov resničnih Božjih prerokov in Jezusa iz Nazareta, vendar je biblija kot celota delo, prilagojeno cerkvi, in seveda polno ponaredkov in protislovij. Kler je biblijo priredil svojim potrebam in interesom in zlo, ki ga je v bibliji zelo veliko, pripisal Bogu in nekaterim Božjim prerokom. V večjem delu je biblija sestavljena iz projekcij duhovniške kaste, željne oblasti in bogastva. Za doseg tega je šla preko trupel!

Cerkev: po Jezusu ne bo več prerokov

Po nauku katoliške cerkve naj bi se Božja beseda končala z Jezusom iz Nazareta. Od takrat dalje po mnenju njenih teologov Bog naj ne bi več govoril ljudem prek svojih instrumentov, glasnikov iz nebes. Namesto njih je v prvih stoletjih po Kristusu nastalo tako imenovano sveto pismo, sestavljeno iz številnih različnih posameznih knjig. Duhovniki in cerkveni voditelji, predvsem papeži v Rimu, pa so dobili nalogo, da biblijo razlagajo primerno svojemu času. Biblija naj bi nadomestila preroke in Božjo besedo po njih. Teologi naj bi prevzeli mesto Božjih prerokov, pravi cerkev. Jezus iz Nazareta seveda tega ni učil. V bibliji so v zvezi s tem navedene Jezusove besede: »Zato, glejte, pošiljam k vam preroke, modrece in pismo-uke. Nekateri od njih boste pobili in križali, druge boste bičali v svojih shodnicah in preganjali od mesta do mesta (...).« (Mt 23,34) in »Ko pa pride on, Duh resnice, vas bo uvedel v vso

²⁵ Jana, 12.7.2005.

²⁶ *Grosse Geister dachten anders*, str. 55.

²⁷ *Dnevnik*, 4.11.2019.

resnico, ker ne bo govoril sam od sebe, temveč bo povedal, kar bo slišal, in oznanjal vam bo prihodnje reči.« (Jn 16,13) Jezus iz Nazareta ni govoril o bibliji kot Božji besedi ter o papežih in teologih, ki naj bi v prihodnosti prišli med ljudi namesto Božjih prerokov in ki bodo razlagali domnevno božansko knjigo, imenovano sveto pismo, ki je nastala v času zgodnjega katolištva.²⁸

»Toda tudi če bi vam mi sami ali pa angel iz nebes oznanjal drugačen evangelij, kakor smo vam ga mi oznanili, naj bo preklet,« (Gal 1,8) grozi apostol Pavel. To pomeni, da verniki ne smejo poslušati angela iz nebes, temveč duhovnike. Pavlove besede iz biblije so po cerkvenem nauku namreč Božje besede, te pa naj bi pravilno razlagal le kler. Verniki torej ne potrebujejo angelov iz nebes, temveč samo biblijo in kler!

Katoliški nauk o bibliji

Kljub temu, na kakšen način je Hieronim sestavil *Vulgato* in da je sam sebe označil za ponarejevalca biblije, kar bo obrazloženo kasneje, katoliška cerkev trdi, da je biblija Božja beseda. Nekaj odlomkov iz katoliškega katekizma, ki govorijo o bibliji:

- Od Boga razodeta resnica, ki jo vsebuje in posreduje Sveto pismo, je bila zapisana po navdihnjenju Svetega Duha.

- Knjige Stare in Nove zaveze v celoti z vsemi njihovimi deli ima sveta mati Cerkev na temelju apostolskega verovanja za svete in kanonične, in sicer zaradi tega, ker so napisane po navdihnjenju Svetega Duha in imajo torej Boga za avtorja ter so kot takšne izročene Cerkvi.

- Pri sestavljanju svetih knjig je Bog izbral ljudi, ki jih je tako naravnal, da so ob uporabi svojih sposobnosti in moči – na temelju njegovega delovanja v njih in po njih – kot resnični avtorji zapisali vse to in samo to, kar je on hotel.

- Enota obeh zavez izvira iz enote božjega načrta in razodetja. Stara zaveza pripravlja Novo, medtem ko Nova dovršuje Staro; obe se medsebojno razjasnjujeta; obe sta resnična božja beseda.²⁹

Za katoliško cerkev je jasno in nedvoumno, da je celotna biblija Božja beseda in da vsebuje resnico, saj tudi pravi: »Ker moramo torej vse to, kar trdijo navdihnjeni avtorji ali hagiografi, imeti za trditev Svetega Duha, zato moramo izpovedovati, da svetopisemske knjige zanesljivo, zvesto in brez zmote

²⁸ <https://theologe.de/legt-die-bibel-weg.htm> (22.8.2024).

²⁹ *Katekizem katoliške Cerkve*, str. 44 in naslednje.